

drag til Børnenes Underhold, til at faa Bidrag udbetalt af det offentlige, naar den ene af Forældrene er afgaaet ved Døden, dog kun saafremt Hensynet til Børnene i det enkelte Tilfælde maatte tale derfor.

En Hjemmel til Udbetaling af Bidrag i de heromhandlede Tilfælde kan tilvejebringes enten ved en Tillægsbestemmelse til Ægtebørnslovens § 6 i Tilslutning til dennes Bestemmelser om Udfærdigelse af Bidragsresolution i lignede Situationer, eller ved at indføje en særlig Bestemmelse i Forsorgslovens Kap. XVI. Da det imidlertid forekommer mindre rimeligt at gaa den Omvej ved en Resolution at paalægge en afledt Pligt til at udrede Bidrag blot i den Hensigt at tilvejebringe et Grundlag for forskudsvis Udbetaling af Bidrag, naar dette lige saa vel kan opnaas ved, at der optages en Bestemmelse herom i Forsorgsloven, der netop i Forvejen indeholder Regler om Udbetaling af Bidrag i Tilfælde, hvor der som her ikke findes en bidragskyldig, der kan afkræves Bidraget, har man fundet det naturligt at søge den fornødne Hjemmel til Bidragsudbetaling tilvejebragt i Tilslutning til Forsorgslovens Regler om Udbetaling af „Enkebørnsbidrag“.

Til Stk. 2. Ved denne Bestemmelse foreslaas der aabnet Adgang til Udbetaling af Underholdsbidrag til Børn uden for Ægteskab i visse Tilfælde, hvor der ikke er udfærdiget — eventuelt ikke har kunnet udfærdiges — Bidragsresolution.

Ifølge § 5, Stk. 5, i Lov Nr. 131 af 7. Maj 1937 om Børn uden for Ægteskab kan Overvrigheden paa Begæring af Moderen eller den, der optræder paa hendes Vegne, eller paa Begæring af Barnets Værge meddele Fritagelse for den Moderen paahvilende Pligt til at opgive, hvem der er eller kan være Fader til Barnet, naar det maa anses for stemmende med Barnets Tarv, at Faderskabet ikke oplyses. Fritagelsen gælder dog kun, saa længe der uden Hjælp fra det offentlige sørges forsvarligt for Barnets Underhold. Bestemmelsen er tænkt anvendt f. Eks. i Tilfælde, hvor Faderen ved Avlingen af Barnet har gjort sig skyldig i et efter Straffelovens § 210 eller §§ 216—18 straffbart Forhold. Fritagelse meddeles ifølge Praxis kun i ganske særlige Tilfælde, men vil — naar den meddeles — føre til, at der ikke udfærdiges Bidragsresolution, hvorfor der i disse Tilfælde ikke kan ske nogen Udbetaling af Bidrag til Barnets Underhold.

Da Fritagelse for at give de fornødne Oplysninger kun meddeles, naar det maa anses for stemmende med Barnets Tarv, at Faderskabet ikke oplyses, forekommer det

lidet rimeligt, at den Moder, der sidder i økonomisk daarlige Kaar, og som derfor maa rette Henvendelse til det offentlige om Hjælp til Barnets Forsørgelse, skal være nødt til — i Strid med, hvad Hensynet til Barnet tilsiger — at opgive den hende meddelte Tilladelse til at undlade at opgive Faderens Navn blot for at skabe Grundlag for Udfærdigelse af en Bidragsresolution og dermed for Udbetaling af Bidrag, medens den Moder, der sidder i økonomisk gode Kaar, saaledes at hun kan forsørge Barnet, ikke skal være nødt til at give den Oplysning; som er skønnet at være i Strid med Barnets Tarv.

Det foreslaas derfor, at der i disse særlige Tilfælde aabnes Adgang til Udbetaling af Børnebidrag, uden at der udfærdiges Bidragsresolution.

Endvidere foreslaas der aabnet Adgang til efter Omstændighederne at udbetale Underholdsbidrag i Tilfælde, hvor der vel er rejst Faderskabs- eller Bidragsssag, men Faderskabet til Barnet ikke anerkendes eller fastslaas, eller ingen bliver anset som bidragspligtig til Barnet, saaledes at der ikke kan udfærdiges Bidragsresolution.

Det er saaledes urimeligt, om Moderen i Tilfælde, hvor Barnet er Frugt af en Kønsfrihedsforbrydelse, men hvor Forbryderen ikke kan identificeres, ikke kan faa udbetalt Underholdsbidrag. Endvidere finder man det af Hensyn til Barnets Tarv mindre rimeligt, om der i Tilfælde, hvor Barnet er Resultatet af en kortvarig, løs Forbindelse, og hvor det ofte vil bero paa Tilfældigheder, om Moderen vil være i Stand til at give tilstrækkelige Oplysninger til, at Barnefaderen kan identificeres, ikke skulde kunne ydes Bidrag til Dækning af den Del af Forsørgelsesudgifterne, som ellers paahviler Faderen, og under Hensyn til de ved Lov Nr. 135 af 7. Maj 1937 indførte skærpede Regler til Opklaring af Faderskabssager (Retsplejelovens Kap. 42 a), finder man det ikke betænkeligt at aabne Adgang til Udbetaling af Bidrag ogsaa i disse Tilfælde.

For at undgaa, at der ydes Bidrag i Tilfælde, hvor Moderen ved Meddelelse af urigtige Oplysninger eller ved Fortielse af Forhold, som er af Betydning for Sagens Opklaring, selv er Skyld i, at det ikke lykkes at fastslaa Faderskabet, foreslaas det dog, at Bidragsudbetaling gøres afhængig af, at Overvrigheden i det enkelte Tilfælde skønner, at Omstændighederne taler derfor, ligesom man maa finde det rimeligt, at Bidragsudbetaling i det øvrige i § 224, Stk. 1 og 2, foreslaaede særlige Tilfælde gøres afhængig af Overvrighedens Bestemmelse, jfr. den foreslaaede § 224, Stk. 3.